

- hartas 41. panta pārkāpumu, jo naudas soda aprēķinā nav ņemts vērā procesa pārmērīgais ilgums;
- soda samērīguma principa pārkāpumu un kļūdām novērtējumā, aprēķinot naudas sodu, jo pamatsumma tika noteikta 15 % apmērā un naudas soda galīgā summa pārsniedz 10 % ierobežojumu attiecībā pret prasītājas apgrozījumu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [LESD 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 7. septembrī — Continental Bulldog Club Deutschland/ITSB (“CONTINENTAL”)

(Lieta T-383/10)

(2010/C 301/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlīne, Vācija) (pārstāve – S. Vollmer, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. jūnija lēmumu lietā R 300/2010-1;
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 44. klasē;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “CONTINENTAL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 31. un 44. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 (¹) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai Kopienas preču zīmei esot atšķirtspēja un tā neesot aprakstoša

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 13. septembrī — ArcelorMittal Wire France u.c./Komisija

(Lieta T-385/10)

(2010/C 301/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Francija), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Beļģija), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Itālija) (pārstāvji — H. Calvet, O. Billard un M. Pittie, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt — atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnijā lietā COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds, pieņemto lēmumu, jo (i) tā 1. pantā AMWF, AM Fontaine un AM Verderio ir vainotas vienota un turpināta pārkāpuma izdarīšanā un/vai saskaņotas darbības veikšanā priekšspriegojuma tērauda nozarē, pārkāpjot LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu attiecīgi laikā no 1984. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 19. septembrim, no 1984. gada 20. decembra līdz 2002. gada 19. septembrim un no 1995. gada 3. aprīļa līdz 2002. gada 19. septembrim; (ii) tādēļ 2. pantā tām noteikti naudas sodi, kuru summa AMWF gadījumā ir EUR 276,48 miljoni, no kuriem EUR 268,8 miljoni solidāri ar AM Fontaine; un no tiem EUR 72 miljoni solidāri ar AM Verderio; (iii) tā 3. pantā tām uzdots nekavējoties šo pārkāpumu izbeigt, ja vien tās to jau nav izdarījušas, un turpmāk atturēties no jebkuras darbības vai rīcības, kas aprakstīta iepriekšējā (i) iedaļā, kā arī no jebkuras mērķa vai seku ziņā tai identiskas vai līdzīgas darbības un rīcības; un (iv) tā 4. pantā tās norādītas kā adresāti;
- pakārtoti — saistībā ar tās neierobežoto kompetenci, izdarīt grozījumus lēmumā, ļoti būtiski samazinot katrai prasītājai noteikto naudas sodu summas, kādas tās redzamas 2. pantā; un
- katrā ziņā piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz galvenokārt atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un Eiropas Ekonomikas zonas līguma (turpmāk tekstā — “EEZ”) 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/38.344 — priekšspriegojuma tērauds) attiecībā uz karteļa vienošanos Eiropas priekšspriegojuma tērauda tirgū par cenu noteikšanu, tirgus sadali un sensitīvas komercinformācijas apmaiņu.

Savas prasības pamatošanai prasītājas izvirza vairākus prasības pamatus, kas balstīti uz:

- prasītāju pamattiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu tiesā pārkāpumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu, jo Komisija pilda gan izmeklēšanas, gan soda noteikšanas funkcijas;
- Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpumu, kā arī sodu individuālas noteikšanas, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu neievērošanu, jo Komisija prasītājām noteikusi naudas sodus summā, kas acīmredzami pārsniedz saskaņā ar likumu pieļauto augstāko robežu: 10 % no to kopējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā;
- pierādījumu, ar kuriem būtu pierādīts LESD 101. panta un EEZ 53. panta pārkāpums laikā no 1984. gada 1. janvāra līdz 1992. gada novembrim, nepietiekamību, vai vismaz pamatojuma trūkumu;
- pamatojuma trūkumu un Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾ pārkāpumu, kā arī tiesiskās palāvības un labas pārvaldības principu neievērošanu, jo apstrīdētajā lēmumā ir nepilnības, kuru dēļ nav saprotama Komisijas izmantotā naudas sodu aprēķināšanas metodoloģija;
- pamatojuma trūkumu un acīmredzamām kļūdām tiesībās un faktos, jo AMWF un AM Fontaine noteiktie naudas sodi tika palielināti par 60 %, pamatojoties uz to, ka pārkāpums esot izdarīts atkārtoti; un
- nepietiekamu pamatojumu un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta pārkāpumu, kā arī vienlīdzības un samērīguma principu neievērošanu, preventīvā nolūkā par 20 % palielinot tikai prasītāju naudas sodu summas, lai gan pārējie karteļa dalībnieki ir tādā pašā stāvoklī.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā] (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 8. septembrī — Dornbracht/Komisija

(Lieta T-386/10)

(2010/C 301/71)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aloys F. Dornbracht GmbH&Co. KG (Iserlohn, Vācija)
(pārstāvji —H. Janssen, T. Kapp un M. Franz, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, samazināt apstrīdētajā lēmumā prasītājai uzlikto naudas sodu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, lietā COMP/39.092 — Vannas istabu ierīces un iekārtas. Apstrīdētajā lēmumā prasītājai un vairākiem citiem uzņēmumiem tika uzlikts naudas sods par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Komisija uzskata, ka prasītāja ir bijusi ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotu darbību dalībniece vannas istabu iekārtu un ierīču tirgū Vācijā un Austrijā.

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza astoņus pamatus.

Kā pirmo pamatu prasītāja izvirza Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpumu, jo atbildētāja neesot ņēmusi vairākus prasītājas vainu mīkstinošus apstākļus.

Kā otro prasības pamatu prasītāja norāda Regulas Nr. 1/2003 23. panta 3. punkta pārkāpumu, jo atbildētāja, interpretējot šīs regulas 23. panta 2. punkta otro teikumu, padara par neiespējamu novērtēt prasītājai inkriminētā pārkāpuma smagumu.

Turpinājumā kā trešo prasības pamatu prasītāja izvirza vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo atbildētāja, noteikdama fiksētas summas, neesot ņēmusi vērā prasītājas dalības apmēru.